

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 12 ՌԵԿՏԵՄԲԵՐ, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 14

ՄԱՐԿՈՑ ԶԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Անմիտ մարդիկ իրենց միտքին մէջ ըսին.

՝Աստուած չկայ՝, ուստի ապականեցան եւ զգուելի արարքներու մէջ ինկան.

չկայ մէկը որ բարին գործէ:

Տէրը երկինքէն կը նայի մարդոց.

տեսնելու համար թէ կա՞յ արդեօք իմաստուն մարդ մը,

որ Աստուծոյ կը դառնայ:

Ամենքն ալ խտրորեցան եւ մոլութեանց գիրկը ինկան.

չկայ մէկը որ բարին գործէ. չկայ մէկը, ոչ իսկ մէկը:

Երբեք խելքի պիտի չգա՞ն

բոլոր անոնք՝ որոնք իմ ժողովուրդս կ'ուրեն, հացի պէս,

եւ Տիրոջ չեն աղօթեր:

Բայց յանկարծակի՝ Տէրը զիրենք ահ ու դողի պիտի մարնէ,

որովհետեւ Աստուած արդար մարդոց հետ է:

Չարագործները աղքատին խորհուրդները կը հեզնեն,

բայց Տէրը ինքն է անոր ապաւէնը:

Ոհ տեսնէի Աստուծոյ ժողովուրդին փրկութիւնը,

որ Սիոնէն պիտի գայ:

Երբ Տէրը ետ դարձնէ գերի տարուած իր ժողովուրդը,

Յակոբի սերունդները պիտի ցնծան եւ ուրախանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՄԱՐԴՈՑ ՉԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Այնքան ճշմարիտ է իրաւացի է Սաղմոսին բառերը, երբ կ'ըսէ. *“Անմիտ մարդիկ իրենց միտքին մէջ ըսին. “Աստուած չկայ”, ուստի ապականեցան եւ զգուելի արարքներու մէջ ինկան. չկայ մէկը որ բարին գործէ”*: Այո, այնքան արեւն, որ մարդը ոչ թէ միայն Աստուծմէ հեռու է, այլ՝ առաւել էս էրբ կը շեշտէ ըսելով, թէ Աստուած չկայ, անխուսափելի են անոր արարքները: Այլ խօսքով՝ ընելու այն ինչ որ կ'ուզէ ընել: Երբ մարդ արարածին մըքէն, սրբէն, հոգիէն կը հանենք Աստուծոյ ներկայութեան հասկացողութիւնը, զգացումն, ու մանաւանդ՝ հաշուետւոյթեան գիտակցութիւնը, մարդ արարածը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ իր կիրքերով, ցանկութիւններով ու բնագոյով ապրող, շարժող արարած: Մտքին եկածը, սրբին ուզածը ընելու է իր կիրքերն ու բնագոյը գոհացնելու համար: Երկրորդ, Դաւիթ յարակորէն ցոյց կու տայ, որ անմիտ մարդը ոչ թէ միայն իր մտքին մէջ կ'ըսէ որ Աստուած չկայ, այլ նաեւ՝ իր սրբին մէջ, եւ սրբին մէջ ըսել կը նշանակէ, ընդհանրապէս զԱստուծոյ հեռացնել, որ կապ ունի բարոյական հասկացողութեան: Յովհաննէս Առաքեալի Աւերարանին մէջ, այս երեւոյթին Քրիստոս այսպէս կ'արարայայտուի ըսելով. *“Ով որ չարիք կը գործէ, կ'արեւ լոյսը եւ լոյսին չի գար, որպէսզի իր գործերը յայտնի չըլլան”*: Այս պարագային, յարակ է, որ Աստուած չկայ ըսող մարդը, այն մարդն է որ չարիք կը գործէ, եւ հետեւաբար իր սրբին, մտքին մէջ չարութիւն է որ կայ: Իսկ Աստուծոյ փնտրածը, որպէս կայ արդեօք մէկը, որ զԱստուծոյ փնտրէ, այնպէս ինչպէս անառակ որդիին պարագային, երբ դառնալու իր հօրը փունը: Աստուծոյ փնտրածը իմացական հասկացողութեամբ չէ, այլ որքան՝ բարոյական ու հոգեւոր:

Եթէ մարդը իր սրբին մէջ կ'ըսէ Աստուած չկայ, ապա՝ Աստուած վերէն կը նայի մարդուն: Այնպէս չէ որ Աստուած երես դարձնէ, այլ ընդհակառակը, Աստուած մնայուն սպասումի մէջ է, որ արդեօք այս նոյն մարդը երբ է վերադառնալու: Ահա թէ ինչու երբ հասաւ պահը, յարմար ժամանակը՝ Աստուած Իր միածին որդեց աշխարհ, որպէսզի ով որ Անոր հաւարու չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ: Բայց յարակ է, որ մարդը ինք ի վիճակի չէ զԱստուծոյ փնտրելու: Անոր համար է որ Քրիստոս պիտի ըսէ. *“Եթէ Հայրս ձեզ չկանչէ, դուք չէք կրնար ինծի գալ, եւ առանց ինծի չէք կրնար Հօրս երթալ”*: Ահա անոր համար է որ Աստուած ալ կը փնտրէ որ մէկ իսկ հոգի չկայ, որ Աստուծոյ վերադառնայ, ամէնքն ալ խոտորեցան ու մոլորութեանց գիրքը ինկան: Դաւիթը յարակորէն ցոյց կու տայ, որ բոլորն ալ խոտորեցան, այնպէս չէ որ քանի մը հոգիներ կան, որ բարիք կ'ընեն, եւ կարծէք Աստուած ալ զանոնք չէ փնտրէ կամ չի կրնար փնտրել: Ընդհակառակը Աստուած ամէն ինչ ալ կը փնտրէ, բայց հարցը կը կայանայ անով, որ բարիք գործելը կ'ըլլայ այն արեւն երբ Աստուծոյ հոգիով է որ կ'առաջնորդուինք: Անոր համար է որ Քրիստոս առիթով մը մեծահարուստ երիտադարդին պիտի ըսէր, ինչու զիս բարի կ'անուանես, որովհետեւ Աստուած միայն բարի է:

Ահա այս երեւոյթը պարզող հարուած մըն է մեր այսօրուան հարուածը Սաղմոս 14ը: Միտքիներ, մենք յաճախ ունինք, կամ կ'ունենանք այնպիսի փառաւորութիւն մը, որ Աստուածաշունչ Մարեանը կ'ընդունինք որպէս սուրբ ու սրբազան գիրք: Ծիշող է. սուրբ ու սրբազան գիրք է, Աստուծոյ փրկութեան ծրագիրը ներկայացնող գիրք է: Միւս կողմէ, նաեւ, Աստուածաշունչը մարդը իր ամբողջ մտածողութեամբ պարկերացնող գիրք է, որուն համար է, որ նաեւ այդ փրկութեան ծրագիրը կայ: Անկեալ մարդը, մեղքի մէջ ինկած մարդը, ապականած ու զգուելի արարքներու մէջ եղող մարդը, որ կարիքը ունի փրկութեան: Ուստի, Աստուածաշունչ Մարեանը մեզի կը ներակայացնէ մարդը իր իսկութեամբ, այնպէս ինչպէս որ կայ: Այս բոլորի պարզառը մարդու անմտութիւնն է, մարդը Աստուծմէ հեռու ըլլալու հանգամանքն է, որ զինք կ'առաջնորդէ դէպի անդունդ:

Ահա այսպիսի կացութեան մէջ նաեւ կ'ապրի Աստուծոյ մարդը, Աստուծոյ ժողովուրդը: Կ'ապրի այնպիսի վիճակի մը մէջ ուր Աստուած չկայ ըսող մարդը Աստուծոյ ժողովուրդը կ'ուրեւ հացի պէս: Յաճախ այնպիսի փառաւորութիւն ունինք, որ այսպիսի մարդիկ կը մնան անպարիժ, նաեւ Աստուած կարծէք անփնտրէ եւ Իր ժողովուրդը, բայց այսօրուան հարուածը յստակորէն ցոյց կու տայ, թէ այդպէս չէ պարագան, հապա *“յանկարծակի՝ Տէրը զիրենք ահ ու դողի պիտի մարնէ, որովհետեւ Աստուած արդար մարդոց հետ է”*: Որքան ալ զօրաւոր կ'ընենք, սակայն խորքին մէջ ահ ու դողի պիտի մարնուին: Յիշենք Նաբոգոդոնոսոր թագաւորը, ու անոր փնտրէ երազը, երբ արթնցած փազնապա՛մ: Թագաւոր մը, որ ամբողջ ժողովուրդները սարսափեցուցած էր, յանկարծ ինչ խաբարեցաւ, ինչպիսի երգ մըն էր, որ փազնապեցաւ: Ի վերջոյ, Դաւիթ հեռուի պարկերով, գալիքի կարարումով կը ներկայացնէ Աստուծոյ պարարամ փրկութիւնը, որ պիտի կարարարուի ու իրականանայ Յիսուս Քրիստոսով: